

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010309
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Tomčovčík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7219010309.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. decembra 2019, v trestnej veci proti Q. K., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného a poškodeného Q. W. proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/18/2019 zo dňa 12.6.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietá odvolanie okresného prokurátora.

Podľa § 316 ods.1 Tr.por. zamietá odvolanie poškodeného Q. W..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp.zn. 5T/18/2019 zo dňa 12.6.2019 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného Q. K., N.. XX.XX.XXXX M. K.J., trvale bytom N. V., S. XXX/XX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3Pv 474/2017/8803 zo dňa 26.02.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 17.08.2017 v čase okolo 13.25 hod. v hale B. K., B..T..Y.. M. K. na L.. R. Č.. X fyzicky napadol poškodeného Q. W. tým spôsobom, že pribehol k poškodenému, ktorý v tom čase sedel na vysokozdvížnom vozíku a začal na neho kričať slovami: „vypadni ty hajzel, tu nemáš čo robiť!“, následne ho schytil za zápästie pravej ruky a opakovane ním trhal, čím tak poškodenému Q. W. spôsobil zranenie a to zlomeninu bodcovitého výbežku pravej laktbovej kosti bez posunu úlomkov s dobou liečenia v trvaní 28 dní,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. súd odkázal poškodených Q. W., N.. XX.XX.XXXX M. K., trvale bytom N. V., Š.Á. XXX/X, M. D. W., P.B.., W.N. E. X, XXX XX A. - W., J.: XX XXX XXX P. B. W., W. K., H. N. X, K., J.: XX XXX XXX s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, ako aj poškodený Q. W..

Okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania namietal hodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu s tým, že podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný Q. K. sa žalovaného skutku dopustil tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti obžaloby. Poukázal na závery znalca z odboru traumatológie, ktorý sa priklonil k verzii poškodeného, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku poranenia a dĺžky jeho liečenia, i keď znalec na hlavnom pojednávaní vyjadril názor, že posúdené zranenie mohlo vzniknúť viacerými spôsobmi, avšak zároveň uviedol, že zranenie u poškodeného zodpovedá mechanizmu, ktorý uvádzal poškodený vo svojej výpovedi. Prokurátor ďalej poukázal na výpoveď poškodeného Q. W., ktorý usvedčuje obžalovaného, a pokiaľ ide o výpoveď

svedka R. A., túto výpoveď spochybnil, vzhľadom k tomu, že podľa názoru prokurátora ide o osobu, ktorá je v priateľskom vzťahu s rodinou obžalovaného. Výpoveď poškodeného potvrdzujú aj príslušníci policajného zboru a odvolateľ ďalej hodnotí výpovede svedkýň V. K. P. J., J. K. za nevieryhodné. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde závery prokurátora, ktoré sa týkajú nevieryhodnosti svedka R. A. spochybňuje, keďže svedok R. A., pokiaľ sa uchádzal o pracovné miesto, nebolo to u manželky obžalovaného, ako to tvrdí prokurátor, ale u B. K., B..T..Y.. Na osobnom pohovore bola prítomná pani K., ale tiež aj poškodený ako spoločník, s ktorým si svedok R. A. dokonca potykal. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku poranenia, ktorý podľa odvolateľa technicky neprichádza do úvahy, obžalovaný uviedol, že poškodený Q. W. je pravák a pravú ruku nepoužíval na ovládanie pák, na ovládanie zdvíhu a náklonu ramena, lebo s ramenom nebolo potrebné narábať. V čase spáchania skutku poškodený nenakladal žiaden tovar, a preto nemal dôvod ovládať páku, ale manipuloval len s volantom a keď je pravák, robil tak pravou rukou. Za danej situácie potom argumenty prokurátora sú bezpredmetné, pretože by mali svoje opodstatnenie len za iných skutkových okolností, pri ktorých by bolo okrem riadenia smeru jazdy volantom nevyhnutné aj ovládať páku, ktorou sa disponuje s nákladom. Vzhľadom na tieto skutočnosti je potom pochopiteľný aj záver súdneho znalca, ktorý učinili po oboznámení sa s verziou obžalovaného, podľa ktorého posúdenie zranenie mohlo vzniknúť viacerými spôsobmi, keďže nejde o špecifické poranenie, pre ktoré by bol typický len jeden mechanizmus vzniku a každý iný by bolo možné vylúčiť. Pokiaľ sa volant vysokozdvížneho vozíka mimoriadne prudko pohol, čo bolo v tomto prípade, tak prudký úder guľou na volante do oblasti zápästia mohol spôsobiť poškodenému zlomeninu bodcovitého výbežku pravej lakťovej kosti bez posunu úlomkov. Navyše poškodený pri príchode polície tejto neuviedol nič o údajnom fyzickom násilí, ale len o údajnej hádke, resp. nadávkach, a preto bola vec príslušníkmi polície vyhodnotená ako priestupok, lebo poškodený neuvádzal žiadne zranenia. Napokon nejednalo sa o prvý pokus poškodeného zo seba spraviť „poškodeného“ a privodiť tak obžalovanému, resp. jeho manželke priestupkové alebo trestné konanie. Aj v minulosti si údajný incident nahrával vo forme zvukového záznamu, kde bezdôvodne kričal, akoby mu ubližovali, kde následne do záznamu hovorí na ďalšie osoby akoby na svedkov, či videli, čo sa stalo. Keď táto provokácia bola nahlásená na políciu, tak poškodený v rámci výsluchu uviedol, že tam s ním nikto iný nebol, o čom existuje zápisnica u policajta W. P.. Navrhli preto, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného Q. W. zahlásené do zápisnice o hlavnom pojednávaní, tento svoje odvolanie dodatočne písomne nezdôvodnil.

Na podklade odvolania obžalovaného a poškodeného krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je neďôvodné a odvolanie poškodeného je odvolaním neoprávnenej osoby.

Okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v potrebnom a dostatočnom rozsahu, dôkazy jak jednotlivo, tak aj vo vzájomnom súhrne správne vyhodnotil a dospel tak k úplným skutkovým, ako aj právnym záverom.

Krajský súd po preskúmaní dôvodov, ktoré viedli okresný súd k oslobodzujúcemu verdiktu, sa s týmito dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia veľmi podrobne a výstižne so znalosťou veci uviedol, na základe akých dôkazov dospel k oslobodeniu obžalovaného, ako sa vysporiadal s výpoveďou poškodeného, ako aj ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, so závermi znalca z odboru traumatológie, ako aj s celým radom pochybností, ktoré vo svojom súhrne záver o vine spochybňujú.

Vo vzťahu k týmto dôvodom a po preskúmaní všetkých dôkazov nebolo možné zo strany krajského súdu prijať iný záver ako sa s týmito dôvodmi stotožniť, pričom odvolacie námietky prokurátora uvedené v jeho písomnom odvolaní krajský súd v danom prípade neakceptoval. Je potrebné uviesť, že verziu poškodeného okrem jeho výpovede nepotvrdzuje nikto iný a u obžalovaného jeho verziu potvrdzuje hlavne svedok R. A., pričom jeho výpoveď nebolo možné spochybňovať tak, ako na to poukázal okresný

prokurátor vzhľadom na záver, že pri prijímacom pohovore bol prítomný aj poškodený, s ktorým si mal svedok R. A. dokonca potykať. Podstatné je však to, že mechanizmus vzniku poranenia, ktorý vo svojej výpovedi uvádza obžalovaný, nebol jednoznačne vyvrátený, keďže znalec z odboru traumatológie pripustil viaceré možnosti vzniku poranenia, ktoré bolo u poškodeného objektivizované. Navyac medzi prvotným oznámením poškodeného na polícii a časom, keď sa dostavil na lekárske ošetrovanie, existuje časový úsek, ktorý nebol zmapovaný a nie je teda vylúčené okrem verzie, ktorú udáva obžalovaný, že k tomuto poraneniu mohlo dôjsť aj v tomto časovom rozpätí. Aj táto skutočnosť s poukazom na ďalšie pochybnosti vo veci existujúce vo svojom súhrne následne prispela k tomu, že okresnému súdu pri existencii týchto pochybností o vine obžalovaného neostávalo nič iné ako aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, to znamená, že nebolo možné prijať jednoznačný a nepochybný záver o vine, a teda bolo potrebné rozhodnúť postupom v zmysle § 285 písm.a/ Tr.por., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z rozsudku okresného súdu vyplýva, že po oslobodzujúcom verdikte poškodený Q. W. bol postupom v zmysle § 288 ods.3 Tr.por. odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poškodený do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie, ktoré dodatočne písomne nezdôvodnil.

Podľa § 316 ods.1 Tr.por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou neoprávnenou.

Ak podá poškodený odvolanie proti výroku oslobodzujúceho rozsudku, ktorým bol podľa § 288 ods.3 Tr.por. odkázaný so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces, ide o odvolanie podané neoprávnenou osobou, a preto ho odvolací súd zamietne postupom v zmysle § 316 ods.1 Tr.por.

S poukazom na tieto skutočnosti krajský súd preto následne o odvolaní poškodeného Q. W. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.